

“ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง”

ด.จ.ก.

Conference Proceedings

5th PSU Education Conference

“Instructional Design
for
Autonomous Learners”

วันที่ 19 - 20 ธันวาคม 2559

ณ Conference Hall ศูนย์ประชุมนานาชาติฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Conference Proceedings

5th PSU Education Conference

“Instructional Design
for
Autonomous Learners”

วันที่ 19 - 20 ธันวาคม 2559

ณ Conference Hall ศูนย์ประชุมนานาชาติฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การศึกษาผลการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียนอาชีวศึกษา
ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบ

The Study of Learning Achievement with Peer Assisted Learning Strategy to Improve
Vocational Students' learning in "System Analysis and Design" Course

เต็มศิริ จัยสุขะ^{1*} ธนาวดี บานแย้ม¹ ภัททชญา คำพวง¹ และ ศศิธร ชูแก้ว²

¹แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี แขวงคูหาสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร 10160

²คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

*Corresponding author : temsiri_kmutt@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ทำการศึกษาการแก้ปัญหาการเรียนการสอนในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบ ซึ่งเป็นรายวิชาพื้นฐานของผู้เรียนด้านอาชีวศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพคอมพิวเตอร์ อย่างไรก็ตามด้วยลักษณะของผู้เรียนอาชีวศึกษาในประเทศไทยที่มักไม่สนใจเนื้อหาวิชาการแต่มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมเรียน ทำให้ผู้เรียนในรายวิชานี้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะหัวข้อเรื่องการสร้างแบบจำลองกระบวนการซึ่งเป็นเนื้อหาสำคัญที่ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจเพื่อให้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างระบบคอมพิวเตอร์ได้ ผู้วิจัยจึงได้นำกลวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้แก้ปัญหาเพื่อปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับพฤติกรรมผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า เมื่อนำผลสัมฤทธิ์ของวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและแบบปกติมาเปรียบเทียบกัน จะเห็นได้ว่าวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์และความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

คำสำคัญ : แบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิเคราะห์และออกแบบระบบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ความก้าวหน้าทางการเรียนรู้

Abstract

The purpose of this research is to improve students' learning in the "System Analysis and Design" course which is a fundamental subject of the vocational education program in computer. Since most vocational students in Thailand tend to gain benefit from the interaction among classmate but are prone to lack of their attention on theoretical contents, their learning achievement in this course has been shown to be low. However, a topic of the process model, which discusses steps of how to build a computer system, is considered crucial for those students. We adapt a peer assisted learning strategy to limit the above learning problems and consequently promote appropriate learning activities for vocational students. The results of this research reveal that the proposed peer assisted learning based approach can significantly improve students' learning achievement and learning progress compared to those in control group.

Keywords: peer assisted learning, system analysis and design, learning achievement, learning progress

1. บทนำ

ปัจจุบันนี้ประเทศไทยนับว่าเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม ทำให้มีความต้องการด้านแรงงานเพิ่มสูงขึ้น เป็นสาเหตุให้สถาบันที่ผลิตบัณฑิตด้านอาชีวศึกษาในประเทศไทยจึงมีจำนวนมากขึ้น เพื่อรองรับจำนวนนักศึกษาอาชีวศึกษาที่มีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งในการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษานั้นอาจมีความแตกต่างกับการจัดการศึกษาชนิดอื่นๆ คือ ธรรมชาติและรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาอาชีวศึกษานั้นมักสนใจทักษะด้านการปฏิบัติ เป็นสาเหตุให้นักศึกษากลุ่มนี้จะไม่สนใจในเนื้อหาที่เป็นทฤษฎี หรือบางที่มีความเข้าใจที่ยากในเนื้อหาที่มีความซับซ้อน อย่างเช่น การเรียนการสอนวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบ หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง นักศึกษาจะต้องสามารถวิเคราะห์และออกแบบระบบงานขององค์กรทางธุรกิจและองค์กรที่เป็นราชการได้ ซึ่งกระบวนการของการวิเคราะห์และออกแบบระบบนั้นประกอบด้วยกระบวนการการกำหนดปัญหา การกำหนดความต้องการของระบบและความต้องการของผู้ใช้งาน กระบวนการการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำระบบงานคอมพิวเตอร์ กระบวนการการเก็บรวบรวมข้อมูลของระบบงาน กระบวนการการเขียนแผนภาพระบบงาน โดยการใช้แผนภาพแสดงกระแสข้อมูล (Data Flow Diagram : DFD Diagram) และกระบวนการการเขียนคำอธิบายการประมวลผล (Process Description) และการออกแบบพจนานุกรมข้อมูล (Data Dictionary) ซึ่งในกระบวนการของการเขียนแผนภาพแสดงกระแสข้อมูล หรือ DFD Diagram นั้น ผู้เรียนจะต้องสามารถแบ่งงานในระบบงานออกเป็นข้อมูลที่นำเข้า (Input Data) กระบวนการการประมวลผล (Process) ข้อมูลที่ได้จากการประมวลผล (Information) และแหล่งเก็บข้อมูล (Data Store) สาเหตุเบื้องต้นที่มักจะเกิดปัญหาการเรียนของผู้เรียน คือ ผู้เรียนไม่สามารถวิเคราะห์ระบบงานโดยสร้างแผนภาพแสดงกระแสข้อมูล หรือ DFD ได้ อันเป็นเหตุทำให้ผู้เรียนต้องใช้เวลาในการเรียนที่นานและอาจไม่เข้าใจเนื้อหาเลย ซึ่งส่งผลต่อการเรียนเนื้อหาอื่นๆในการวิชานี้ อีกทั้งจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนมีจำนวนมากและมีเวลาที่จำกัด ผู้สอนอาจไม่สามารถเน้นหรือดูแลผู้เรียนได้ทั่วถึง

จากปัญหาในการเรียนดังกล่าว จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องประยุกต์ใช้วิธีการสอนต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเนื้อหานั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่เพิ่มสูงขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ใช้กลวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Assisted Learning) ซึ่งเป็นวิธีการเปิดโอกาสให้เพื่อนเป็นผู้ช่วยสอนกันเอง (Abedini และคณะ, 2013) โดยจัดให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในลักษณะเก่งช่วยอ่อน (Boud และคณะ, 1999) ซึ่งนอกจากจะช่วยแก้ไขปัญหาในการเรียนการสอน ยังสามารถเสริมสร้างทักษะทางสังคมให้กับผู้เรียนอีกด้วย

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยกลวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
2. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยกลวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
3. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เรียนที่เรียนด้วยกลวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

3. วิธีการศึกษา

3.1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้มีกลุ่มประชากรเป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพด้านคอมพิวเตอร์ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบ รหัสวิชา 3204-2009 โดยกลุ่มเป้าหมายมาจากการเลือกแบบเจาะจง เป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปี 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 78 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง (Experimental Group) ซึ่งเรียนด้วยวิธีการแบบเพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน 38 คน และกลุ่มควบคุมโดยเรียนด้วยวิธีการแบบปกติ (Control Group) จำนวน 40 คน

3.2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จำนวน 10 ข้อ ครอบคลุมเรื่องแผนภาพแสดงกระแสข้อมูล และแบบสัมภาษณ์ทัศนคติของผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

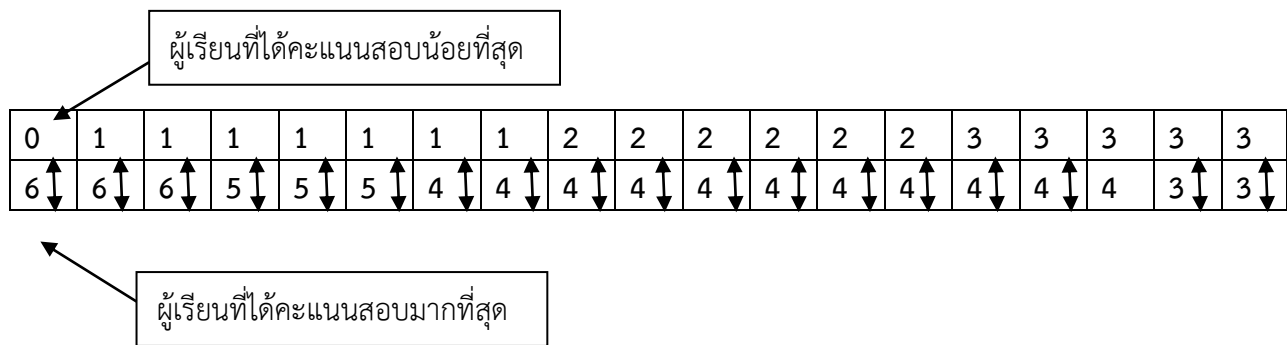
3.3. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ใช้ค่าทางสถิติ t-test Independent ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ใช้ Normalized gain โดย Richard R. Hake (1998) เพื่อประเมินความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการแบบเพื่อนช่วยเพื่อน คือ $<g> = (\% \text{ post-test}) - (\% \text{ Pre-test}) / (100 \%) - (\% \text{ Pre-test})$ โดยที่ $<g>$ คือ ค่า normalized gain % Post-test คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนเป็นเปอร์เซ็นต์ % Pre-test คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนเรียนเป็นเปอร์เซ็นต์ ในเกณฑ์การประเมินสามารถแบ่งระดับค่า Normalized gain ออกเป็นกลุ่มได้สามระดับ คือ ระดับสูง (High gain) เป็นชั้นเรียนที่ได้ค่า $<g> \geq 0.7$ ระดับปานกลาง (Medium gain) เป็นชั้นเรียนที่ได้ค่า $0.7 > <g> \geq 0.3$ และ ระดับต่ำ (Low gain) เป็นชั้นเรียนที่ได้ค่า $0.0 \leq <g> < 0.3$

3.4. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1. ให้ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบแบบปรนัยก่อนกิจกรรมการเรียน (Pre-test) จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลาทำประมาณ 20 นาที โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มต้องเคยผ่านการเรียนในหัวข้อแบบจำลองกระบวนการ (การสร้างแผนภาพแสดงกระแสข้อมูล) ในรายวิชาวิเคราะห์และออกแบบระบบ โดยมีผู้สอนคนเดียวกัน

ขั้นที่ 2. ผู้เรียนในกลุ่มทดลอง (Experimental Group) จะถูกแยกผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ตามผลคะแนน ซึ่งวิธีที่ใช้ในการจับคู่ทำกิจกรรมการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยนำคะแนนมาเรียงจากน้อยไปหามาก คนที่ได้คะแนนน้อยที่สุดจะคู่กับคนที่ได้คะแนนมากที่สุด (ดังแสดงในภาพที่ 1) ในขณะที่ผู้เรียนในกลุ่มควบคุม (Control Group) จะได้เนื้อหาเพื่อไปศึกษาเองตามความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน จากนั้นเริ่มทำกิจกรรมการเรียนรู้ในหัวข้อแบบจำลองกระบวนการ โดยให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมภายในเวลา 60 นาที

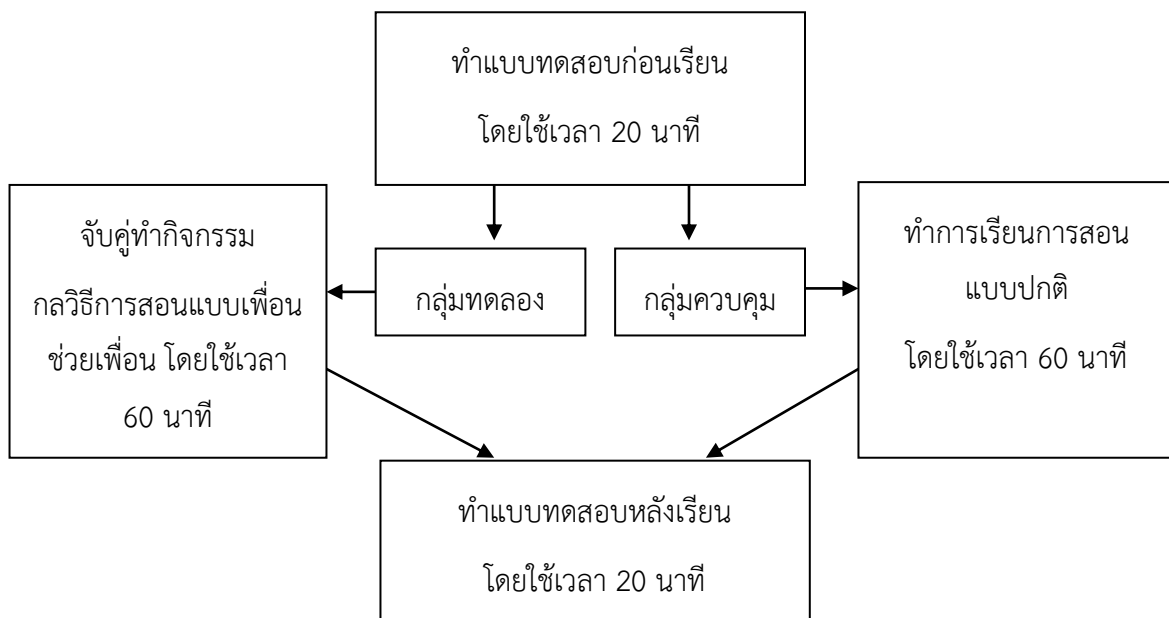

ภาพที่ 1 แสดงคะแนนที่ใช้ในการจับคู่ในการทำกิจกรรม

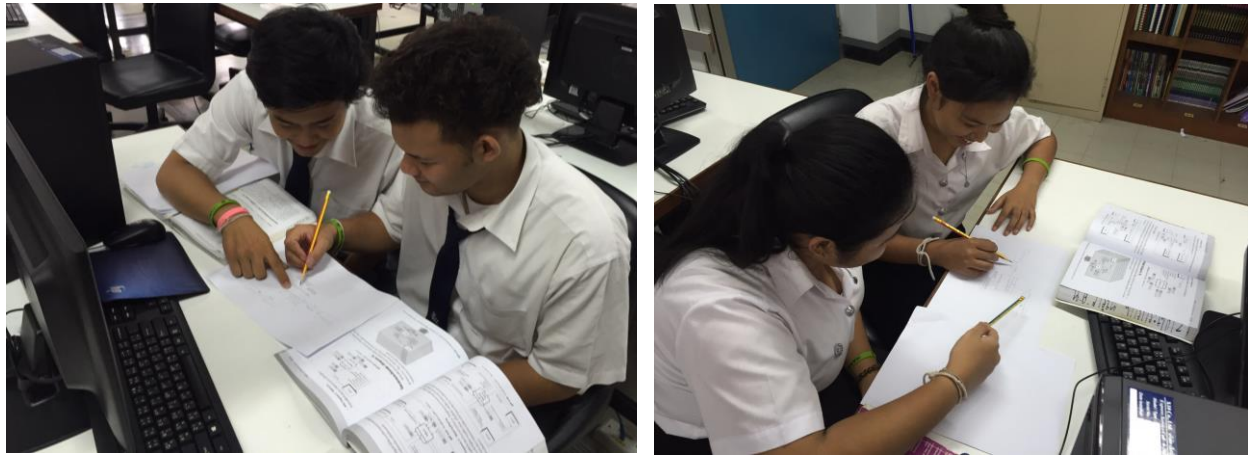
ขั้นที่ 3. ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัยหลังเรียน (Post-test) จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลาทำประมาณ 20 นาที

ขั้นที่ 4. ผู้วิจัยทำการสุ่มผู้เรียนในกลุ่มทดลองจำนวน 4 คน เพื่อทำสัมภาษณ์ทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อ กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ขั้นที่ 5. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์และสรุปผล

ภาพที่ 2 แสดงกระบวนการทดลอง

ภาพที่ 3 แสดงกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

4. ผลการวิจัย

4.1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

หลังจากทำการทดลองเสร็จสิ้น สามารถแสดงผลการทดสอบความรู้ก่อนเรียน ทั้งสองกลุ่มว่ามีความรู้ อยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างกัน (ดังแสดงในตารางที่ 1) และ แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังแสดงในตารางที่ 2)

ตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบก่อนเรียน

แบบทดสอบ	กลุ่มทดลอง (n=38)		กลุ่มควบคุม (n=40)		t
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	
ก่อนเรียน (Pre-test)	3.08	1.56	3.12	1.27	0.38

$$p \leq .05$$

ตารางที่ 2 แสดงผลการทดสอบหลังเรียน

แบบทดสอบ	กลุ่มทดลอง (n=38)		กลุ่มควบคุม (n=40)		t*
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	
หลังเรียน (Post-test)	6.26	1.47	4.53	0.87	6.38

$$*p \leq .05$$

4.2.ความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน

ในการประเมินผลความก้าวหน้าทางการเรียนของกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยกลวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง (Medium gain) มีรายละเอียดดังนี้

$$\begin{aligned} <g> &= 62.60\% - (30.80\%) / (100\% - (30.80\%)) \\ &= 31.80 / 69.20 \\ &= 0.459 \end{aligned}$$

และเมื่อประเมินผลความก้าวหน้าทางการเรียนของกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อยู่ในระดับต่ำ (Low gain) มีรายละเอียดดังนี้

$$\begin{aligned} <g> &= (45.30\%) - (31.12\%) / (100\% - (31.12\%)) \\ &= 14.18 / 68.88 \\ &= 0.205 \end{aligned}$$

4.3.ทัศนคติของผู้เรียนที่เรียนด้วยกลวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ทัศนคติของผู้เรียนในกลุ่มทดลองที่มีต่อกลวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการสัมภาษณ์ทัศนคติของผู้เรียนต่อกลวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้เรียน	
1	“การให้เพื่อนที่เข้าใจช่วยสอนเพิ่มก็ทำให้เข้าใจมากขึ้นอาจเป็นเพราะสอนตัวต่อตัวและอายุที่เท่ากัน และไปแบบซ้ำ ๆ จึงเข้าใจมากขึ้น”
2	“เรียนในห้องแล้วยังไม่เข้าใจที่ครูได้สอน เลยให้เพื่อนที่เข้าใจมีความรู้ช่วยสอน ทำให้มีความเข้าใจมากขึ้น เพราะเพื่อนสนิทกัน พอเรายังไม่เข้าใจอีกก็สามารถถามได้ตลอด”
3	“หลังการที่ครูสอนในชั้นเรียนแล้ว ไม่มีความเข้าใจในบทเรียน อาจารย์จึงให้เพื่อนที่เก่งที่สุดในห้องมาช่วยสอนทำให้มีความเข้าใจมากขึ้น เนื่องจากอายุเท่ากัน มีความสนิทสนมกัน”
4	“วิธีการเพื่อนสอนเพื่อนเป็นวิธีที่เข้าถึงผู้เรียนได้มากที่สุด และทำให้ผู้เรียนมีวิถีคิดในรูปแบบที่ต่างออกไปมาก สรุปคือเป็นวิธีที่สร้างความเข้าใจได้พอสมควร”

5. สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้ เป็นการแก้ปัญหาการเรียนการสอนเนื้อหาวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบ เป็นวิชาหลักที่ผู้เรียนด้านอาชีวศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพคอมพิวเตอร์จะต้องเรียน โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการสร้างแบบจำลองกระบวนการอันเป็นเนื้อหาสำคัญที่ผู้เรียน จะต้องทำความเข้าใจเพื่อให้สามารถนำหลักการมาประยุกต์ใช้ในการสร้างระบบคอมพิวเตอร์ได้ โดยผู้สอนได้นำกลวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้แก้ปัญหา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า วิธีการดังกล่าวสามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่มากขึ้นและมีความก้าวหน้าทางการเรียนในระดับปานกลาง ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีระดับความก้าวหน้าในการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sporer และ Brunstein (2009) นักการศึกษาของเยอรมนีที่ได้นำกลวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้พัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกับงานวิจัย

ของ Sevenhuysen และคณะ (2014) ที่นำกลวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อเพิ่มศักยภาพของนักศึกษาในประเทศออสเตรเลีย ซึ่งจากผลการทดลองจะพบว่าผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อยู่แล้วเมื่อเขาได้ช่วยแนะนำเพื่อน เขาจะมีการทบทวนความรู้เป็นเหตุให้เขามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มากขึ้น ในขณะที่เดียวกันผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนระดับต่ำเขาจะได้คำแนะนำและการสอนในจุดที่บกพร่องจากเพื่อนทำให้พวกเขามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อย่างดีขึ้น ดังนั้นสามารถสรุปผลได้ว่ากลวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถนำมาใช้เป็นวิธีการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนอันมีผลต่อผลสัมฤทธิ์และความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียนอีกด้วย ในงานวิจัยนี้มีได้นำเสนอผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในรูปแบบค่าเฉลี่ยซึ่งไม่ได้แสดงผลแยกแยะระหว่างเด็กเก่งและเด็กอ่อนที่ถูกจับคู่กันในการทดลอง ซึ่งอาจทำการศึกษาในงานวิจัยครั้งต่อไป

6. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้อยู่ภายใต้โครงการพัฒนานักวิจัย โดยการสนับสนุนจากผู้บริหารและอาจารย์ของวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

7. เอกสารอ้างอิง

- Abedini, M., Mortazavi, F., Javadinia, S. A., & Moonaghi, H. K. (2013). A new teaching approach in basic sciences: Peer assisted learning. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 83, 39-43.
- Boud, D., Cohen, R., & Sampson, J. (1999). Peer learning and assessment, *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 24 (4), 413-426.
- Hodgson, Y., Bearman, M., & Schneider-Kolsky, M. (2012). Lessons learned in implementing peer-assisted learning. *International Journal of Innovation in Science and Mathematics Education (formerly CAL-laborate International)*, 20 (3).
- Richard R. Hake. (1998). Interactive-engagement vs traditional methods: A six-thousand-student survey of mechanics test data for introductory physics courses *Am. J. Phys.* 64-74.
- Spörer, N., & Brunstein, J. C. (2009). Fostering the reading comprehension of secondary school students through peer-assisted learning: Effects on strategy knowledge, strategy use, and task performance. *Contemporary Educational Psychology*, 34 (4), 289-297.
- Sevenhuysen, S., Skinner, E. H., Farlie, M. K., Raitman, L., Nickson, W., Keating, J. L. & Haines, T. P. (2014). Educators and students prefer traditional clinical education to a peer-assisted learning model, despite similar student performance outcomes: a randomised trial. *Journal of physiotherapy*, 60 (4), 209-216.